

Vasárnapi gondolatok

2024. 04. 28.

Húsvét 5. vasárnapja

Olvasmány: ApCsel 9,26-31

²⁶Amikor Jeruzsálemben ért, a tanítványokhoz akart csatlakozni, de mind félték tőle, nem hitték el, hogy tanítvánnyá lett. ²⁷Végül Barnabás mégis maga mellé vette, és elvitte az apostolokhoz. Elmondta nekik, hogy látta az úton az Urat, hogy mit mondott neki, s milyen bátran beszélt Damaszkuszban Jézus nevében. ²⁸Ezentúl velük járt-kelt Jeruzsálemben, s nyíltan beszélt az Úr nevében. ²⁹A görög nyelvű zsidókhoz is beszélt, sőt vitába is szállt velük. De azok az életére törtek. ³⁰Amikor ezt a testvérek megtudták, Cezáreába kísérték, majd onnét Tarzuszba küldték.

³¹Az egyház egész Júdeában, Galileában és Szamariában békét élvezett. Megerősödött, az Úr félelmében élt, és a Szentlélek segítségével egyre gyarapodott.

Az Apostolok cselekedetei nagyrészt Pál tevékenységének leírása; valószínű szerzője pedig Pál kísérője, Lukács.

Pál korábban (Saulként) a keresztények szenvedélyes üldözője, afféle rendőrkapó volt, aki az első vértanú, István diakónus kivégzésénél is jelen volt; az elfogult szerző igyekszik ebben Pál szerepét kisebbíteni („ruhatáros”), de heves vérmérsékletéről tudva („csakúgy tajtékzott az egyház ellen” [ApCsel 8,3]) aligha abban merült ki Istvánt érintő tevékenysége, hogy „És Saul helyeselte meggyilkolását.” (ApCsel 8,1)

Érthető tehát, ha ilyen előzmények után a jeruzsálemi Jézus-hívek eleinte tartottak tőle.

Kicsit reménykedem, hogy az említett egyház nem „az Úr félelmében” (Ószövetség), hanem az Isten szeretetében (Újszövetség) élt.

Lecke: 1Jn 3,18-24

¹⁸Gyermekeim, ne szeressünk se szóval, se nyelvvel, hanem tettel és igazsággal. ¹⁹Erről ismerjük fel, hogy az igazságból valók vagyunk-e, és így nyugtatjuk meg színe előtt a szívünket. ²⁰Ha szívünk vádol minket valamivel, az Isten fölötte áll szívünknek, ő mindent tud. ²¹Szeretteim, ha szívünk nem vádol, legyünk bizalommal az Isten iránt. ²²Bármit kérünk, megkapjuk tőle, hisz megtartjuk parancsait, és ami tetszik neki, azt tesszük. ²³Az az ő parancsa, hogy higgyünk Fiának, Jézus Krisztusnak nevében, és szeressük egymást parancsa szerint. ²⁴Aki teljesíti parancsait, benne marad az Istenben, és az Isten is őbenne. Azt, hogy ő bennünk marad-e, a Lélektől tudjuk meg, amelyet nekünk adott.

Az ismeretlen szerző szép biztatása áll előttünk; jó lelkiismerettel bátran bízhatunk Istenünkben, nem csalatkozunk.

Evangélium: Jn 15,1-8

Az igazi szőlőtő

¹Én vagyok az igazi szőlőtő, s Atyám a szőlőműves. ²Minden szőlővesszőt, amely nem hoz gyümölcsöt, lemetsz rólam, azt pedig, amely terem, megtisztítja, hogy még többet teremjen. ³Ti már tiszták vagytok a tanítás által, amelyet hirdettem nektek. ⁴Maradjatok hát bennem, s akkor én is bennetek maradok. Amint a szőlővessző nem teremhet maga, csak ha a szőlőtőn marad, úgy ti sem, ha nem maradtok bennem. ⁵Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek. ⁶Aki nem marad bennem, azt kivetik, mint a szőlővesszőt, ha elszárad. Összeszedik, tűzre vetik és elég. ⁷Ha bennem maradtok, és tanításom is bennetek marad, akkor bármit akartok, kérjétek, és megkapjátok. ⁸Azáltal dicsőül meg Atyám, hogy bő termést hoztok, és a tanítványaim lesztek.

Szépnek induló képes beszéd. Ám a konkolyt kitépni nem engedő Jézus (Mt 13,30), és a gyümölcsöt nem termő vesszőt lemetsző Atya mintha nem férne meg egymással.

„Hisz nélkülem semmit sem tehettek.” Jézust nem ilyen nagymellényűnek ismertük meg a szinoptikusoknál.

Az ismeretlen szerző jó szándékú buzdítását olvashatjuk, de nem sikerült Jézushoz hű módon megszólalnia.

Istenem!

*Segíts, hogy ne lankadjunk az igazság és a Te megismerésedben,
mert csak így kapunk biztos támaszt életünkfőz.*